

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Deres ref
06/262-MF

Vår ref
06/5479 C IVS/ISa

Dato
05.01.2007

Høring - forskrift om gjennomføring av de fire hovedforordningene i regelverket om et felles europeisk luftrom

Vi viser til Samferdselsdepartementets høringsbrev av 10. november 2006 om ovennevnte. Vi viser også til telefonsamtale mellom Foss (SD) og Rix (FIN). Høringsfristen var i utgangspunktet satt til 22. desember 2006, men Finansdepartementet har over telefon fått utsatt fristen til over nyttår.

Bakgrunnen for forslaget til forskrift er fire forordninger for opprettelse av et felles europeisk luftrom, som ved EØS-komiteens beslutning nr. 67/2006 av 2. juni 2006 ble føyd til EØS-avtalen vedlegg XIII om transport. I forslag til forskrift legges det blant annet til grunn at Luftfartstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet (§ 2) og at Avinor AS som hovedregel har enerett til å yte luftrafikkjenester i det norske luftrommet (§ 6). Det forslås at eneretten i første omgang skal vare fram til 31. desember 2011. Dette er imidlertid ikke til hinder for at den som driver landingsplass velger å benytte andre leverandører av luftrafikkjenester i tilknytning til den aktuelle landingsplassen, eller selv levere slike tjenester. Finansdepartementet mener det samtidig bør foretas en vurdering av om det etter 2011 er ønskelig i større grad å åpne for andre leverandører av luftrafikkjenester i det nasjonale luftmarkedet, jf. også omtale av dette i høringsbrevet.

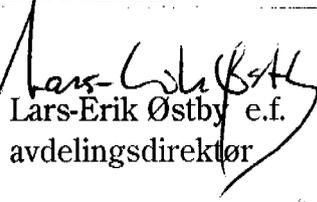
Finansdepartementet ga ved rundskriv R-112 av 16. juni 2006 retningslinjer for gebyr- og avgiftsfinansiering av statlige myndighetshandlinger. En hovedhensikt med retningslinjene var å tydeliggjøre skillet mellom gebyrer og sektoravgifter. I høringsbrevet omtales betalingen for flysikringstjenester som avgift. Som Finansdepartementet tidligere har gitt uttrykk for, jf. vårt brev av 16. oktober 2006,

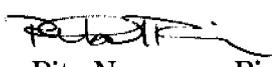
stiller vi spørsmål om betalingen for flysikringstjenester mer har karakter av å være gebyr enn avgift. Samferdselsdepartementet bes vurdere dette.

Ifølge en av de fire forordningene, tjenesteytingsforordningen, har medlemsstatene rett, men ikke plikt, til å utpeke en yter av flyværtjenester til å levere alle eller deler av værvarslingsdataene med enerett for hele eller deler av luftrommet under deres ansvarsområde. På kort sikt legger Samferdselsdepartementet til grunn at det må legges vekt på at både Avinor AS og Forsvaret har inngått avtaler med Meteorologisk institutt som i praksis binder partene i to år fram i tid. Samferdselsdepartementet legger derfor til grunn at det har liten eller ingen betydning å ta stilling til utpekingsspørsmålet i forbindelse med den foreslåtte forskriften. Det er sendt ut et eget brev til de instanser som vil bli direkte berørt av de valgene som foretas, og de berørte departementene vil bruke tilbakemeldingene til å ta endelig stilling til utpekingsspørsmålet. Dersom konklusjonene blir at utpeking er ønskelig, bør dette ifølge Samferdselsdepartementet innarbeides i forskriften.

Finansdepartementet kan ikke se at det skal være behov for å utpeke leverandør av flyværtjenester med enerett. Finansdepartementet mener at det i utgangspunktet bør være opp til Avinor og lufttrafikkjenesten på den enkelt flyplass å velge den beste og mest kostnadseffektive leverandøren av flyværtjenester.

Med hilsen

Lars-Erik Østby e.f.
avdelingsdirektør

Rita Normann Rix
underdirektør